

Egy nappal a pártértekezlet előtt

— Látogatás a Pápai Textilgyárban —

ól tör-
35 ezer
nak.

követ-
a ter-
gy egy
romfi-
sertés-
nélkül,
A ba-
léséhez
tronáló
tésziz-
esen a
ájának

vábbra
Az ud-
épülő
ó fala,
évesre
t állá-
a fa-
lóstál-
terme-
lmulti-
tségeit
előszö-
ry ku-
nt ér-

gezve,
szö-
ezésre
int 50
végez
pitke-
s szü-
s erőt
a kö-
alkot-
a ma-
jelölt
etkező
d he-
y ké-

is ki-
melő-
rgása
ot a
Sót,
zár-
he-
Ter-
t ér-
elyből
kiesés
l, ak-
tövet-
niztos,
forint
ység-

véte-
nyter-
sznot,
mesz-
latie-
gyéb
y 280
for-
okon.
rtás-
ásból
erjes-
latál-
elés-
este-
ter-

evés-
n ha-
a onya
tégér-
répa
ázsa
lón.
ás, a
szl-
l fi-
kilo-

Bé-
ami
ulna
AS

ek

ében
zak-
gala-
lkál-
etek
sziv-
zle-
lág-

ek

ében
zak-
gala-
lkál-
etek
sziv-
zle-
lág-

ek

ek

Nagy jelentőségű eseményre készül a Pápai Textilgyár párttag-sága: vasárnap lesz a hatalmas gyár kommunista kollektívájának üzem pártértekezlete. Az alapszervezeti vezetőségek újjáavaslása után most az alapszervezete-
ket összefogó, munkájukat irányító pártbizottságot választják meg.

Az üzem taggyűlések nagyfo-
kú aktivitás jegyében zajlot-
tak le, közel kilencven elvtárs szólt fel ezeken.

Az üzem taggyűlések közös hangja a párt iránt érzett felelősség, a kritikai bátorság, saját pártbeli tevékenységük önbíráló elemzése volt.

Jelentőségének megfelelően foglalkoztak a gyár valamennyi dolgozóját közvetlenül érintő termelési, gazdasági kérdésekkel is. A párttagok egyöntetű helyesléseivel találkozott a kikészítő alapszervezettel Tóth Józsefné elvtársnő felszólalása, melyben azt kérte az üzem gazdasági vezetőitől, hogy a munkafegyelmel ellen vétőkkel szemben a legszigorúbban lépjenek fel. Kutasi Józsefné elvtársnő, a Szóví II. pártalapszervezete-
nének taggyűlésén igen életrevaló javaslatot tett. Arról beszélt, hogy a szóvívében azonos gépen dolgozó munkások teljesítményei igen szembetűnően különböznek. Ezért azt javasolta, hogy

a pártvezetőség az üzem mű-
szaki vezetőivel találja meg a módját annak, hogy a gépek legkiválóbb ismerői, a legjobb szakemberek segítségével a gyen-
gében dolgozókat, adják át ezeknek termelési tapasztala-
taikat.

Nemcsak a gyár párttag-sága kö-
rében nyilvánul meg eleven érdeklődés a vasárnapi pártérte-
kezlet iránt, de a párttagok közül is sokat várnak a kommunista legfelsőbb üzem tanácskozásától. Varga Lajos elvtárs, a karbantartó üzem művezetője arról tá-
jékoztat, hogy a műhely párttagok közül dolgozói is sokat beszélgetnek a kommunista különböző rendezvényeiről.

„Egyik-másik jelölről is el-
mondották véleményüket, és ez bizalmuk, érdeklődésük megnyil-
vánulójaként értékeljük” — mon-
dotta Varga elvtárs. Ódor István elvtárs, az üzem párttitkára arról is tájékoztat, hogy a párttagok közül ilyen érdeklődést nagyon ör-
vendésnek tartják, de megjegyzi azt is, hogy talán éppen a párttagok közül a legkevésbé érdeklődő a legkevesebb gondos foglalkozás terén van a legtöbb tennivalójuk.

Különösen a nődolgozók kö-
zött kell javítani a politikai nevelőmunkát. A vasárnapi üzem pártértekez-
lete az alapszervezeti taggyűléseken megválasztották a küldötteket. Összesen 132 elvtársat választot-
tak. Ezek közül 119-nek van szava-
zati joga, a többiek tanácskozási joggal rendelkeznek. A küldöttek nagy megtisztel-
tésnek veszik, hogy az alapszervezet képviselőiben részt vehetnek a textilgyári pártbi-
zottságot megválasztó pártértekezleten.

Tóth Lajos elvtárs, a Szóví I. üzem főművezetője is küldött. Érdeklődött tőle: hogyan készül a pártértekezletre, mit szeretne ott elmondani, és mihez kéri a megválasztandó pártbizottság segítségét?

— Az egész gyár szempontjából igen nagy jelentősége van a vasárnapi pártértekezletnek — így kezdte Tóth elvtárs. — Nem kis mértékben az értekezlet munkájától függ, hogyan haladunk tovább. Szeretnék felszólalni. Szeretném elmondani, hogy a Szóví I. kommunista vezetői úgy véle-
kedünk: megvan annak a feltétele, hogy minden műszakban külön pártalapszervezetet hozunk létre. Eddig ugyanis az volt a helyzet, hogy három váltóműszaknak volt egy közös alapszervezete.

Véleményünk szerint sokkal eredményesebben dolgozhat-
nánk, ha egy-egy szaknak ön-

álló alapszervezete lenne.

Ez, egyebek mellett, arra is kény-
szerítene bennünket, hogy az ed-
diginél nagyobb gondtal és na-
gyobb figyelemmel törődjünk a pártépítő munkával. Nagyon jó lenne, ha a pártértekezlet elkép-
zelésünkkel kapcsolatban elvi út-
baigazítást adna.

Hoffmann Lászlóné elvtársnő a kikészítő alapszervezet tagja. Mintakészítő. Ő is küldött a vasárnapi pártértekezletre. — Hozzászól-e az értekezlet munkájához? — kérdeztük tőle.

— Valahogy nagyon nehezen határozom el magam, hogy nyilvános gyűlésen felszólaljak. Nem hiszem, hogy vasárnap bátrabb lennék, mint ahogy eddig voltam. Jó, hogy most az újságon keresztül beszélhetek.

En arra szeretném kérni a pártértekezletet, hogy a gyár minden egyes kommunista tagját többet törődjön, többet foglalkoztassa a párttagok még személyesnek tűnő kérdéseivel, ügyeivel is.

Az emberek hangulatát, munka-
kedvét nagymértékben az „szabályozza”, hogy gondoljaival, problémáival hogyan foglalkoznak a vezetők, legyenek azok pártbeli, vagy gazdasági vezetők. Erre szeretném felhívni az értekezlet figyelmét.

Itt mondjuk hát el Hoffmann elvtársnő „felszólalását.”

Gyenesé elvtárs, a textilgyár igazgatója is sokat vár a pártértekezlettel és a megválasztandó pártbizottságtól. Elmondta, hogy ő mindenképp azt szeretné, ha az év hátralévő három hónapját becsületes munkával töltené el minden dolgozó. A gyár hírneve is függ attól, hogy a dolgozók hogyan valósítják meg a kongresszusi verseny során tett felajánlásait. Mindezen túl nagyon sok tennivaló van az önköltség, és a gyártmányok minősége tekintetében.

— A vezető minden erejét összekoncentrálni kell arra, hogy az el-
következő évben a munkások között a legmagasabb szintű munkafegyelmet hozza létre. A vezető minden erejét összekoncentrálni kell arra, hogy az el-
következő évben a munkások között a legmagasabb szintű munkafegyelmet hozza létre.

Úttalan utakon döcög gépkocsink. A vezető minden erejét összekoncentrálni kell arra, hogy az el-
következő évben a munkások között a legmagasabb szintű munkafegyelmet hozza létre. A vezető minden erejét összekoncentrálni kell arra, hogy az el-
következő évben a munkások között a legmagasabb szintű munkafegyelmet hozza létre.

Itt, kilométerekre a legközelebbi emberlaktól, — Dudartól — éjjel-nappal biztatják a dieselmotor hajtotta gépet, kíváncsian, türelmetlenül, hogy minél mélyebbre hatoljon a fűrésze, minél előbb felszínre hozhassanak egy maréknyi a szénből, vagy a szén takaró homokból, agyagból.

Már 219 méter mélységnél tartanak, eddigi munkájuk „gyümölcs” vékony csíkokba rakva ott hever a torony árnyékában: laza homok, egész kemény kőzet, réteges pala, s a „szénteles” részről kiemelt, alig 10 centiméter átmérőjű rudacska. A szén féltve, gondosan külön ládába rakva vár elszállításra. Ez még csak az első vékony telephől származik.

Zsoldos Ferenc, a szakvezető fűró-
mester időközönként hosszú, durván faragott, rovátkás léct illeszt a fűró-
berendezéshez. Most következik a második, feltehetően vastagabb szén-
réteg, 50 centiméterenként kell min-

ben. Növelni kell az exportképes áruk mennyiségét. Az, hogy lesz-e az év lezárása után nyereségrészesedés és, hogy milyen mértékű lesz, az nem kis részben a következő három hónap munkájától függ.

Gyenesé elvtárs mindenképp el-
előtt a termelési feladatok, célkitűzések megvalósításához kéri, várja az üzem kommunista tagjait, a megválasztandó pártbizottságnak a segítségét.

A pártértekezletre kerülő beszámoló régen tapasztalt gondtal, alaposan készítették el. A beszámoló felőleli az ellenforradalom óta elért eredményeket, és kitér azokat a feladatokat, amelyek a gyár valamennyi dolgozójának az elkövetkezendő idő-
kben meg kell oldania. A pártértekezlet minden bizonnyal megfelel a kommunista, de a párttagok kívüli dolgozók részéről is megnyilvánuló nagy érdeklődésnek és várakozásnak. (t. I.)

Megváltozik a táj Dabroncon

Most még mezsgyék tarkítják a dabronci határt. De a gógánfai faluvég felett, születőben vannak az új táblák. Az út két felét már nem apró parcellák szegélyezik, hanem egybeolvadt barázda mutatja a nagyüzemi táblák kialakulását.

A vetőgép csoroszlói simán úsznak a poros földben. A zeteros érzéssel irányítja a gépet, pontosan ügyelve arra, hogy az előbbi csapáson menjen, mert különben hézagos lesz a vetés. Pedig jó munkát akar. Előtte fekszik kiterítve a mező. Nem kell minden forduló után új „placcot” keresnie, csak beáll, akár délig ki sem kell emelnie az ekét, felemelni a vetőgépet.

A két fiatal leánynak, akik a vetőgépre kapaszkodva „utaznak” a zetoron, tetszik a munka. Mert dolgoznak. Kezükben bot, néha beletűrnak a magtartályba, nehogy elduguljon a cső. Közben vidáman nevetgélnek.

Ez a kép a tavalyi esztendő juttatja eszünkbe. Ezek a lányok

tavaly is vetettek. Naphosszat jártak a gép után. Ki tudná megmondani, mennyit léptek, míg elvetették a darabka földet. Ráadásul jól elfáradtak. Most meg könnyűszerrel elvégzik dolgukat.

Fél éve választották maguknak az új életformát a dabronci parasztemberek. És most, napjainkban próbálják kialakítani életük további útját, beilleszkedni a megváltozott környezetbe.

A fél év a szövetkezetbe tömörült emberek jórészt megtanította, hogyan kell közösen dolgozni, hogyan kell és lehet többet kiharozni a földből.

A mezőn a korlátok az ősszel ledőlnek, csak a régi dűloutak maradnak meg. Harmar-hetven holdas táblák alakulnak helyükben. Szokatlan a megváltozott táj, az emberek, de arra gondolnak, hogy így többre vihetik, bíznak a jövőben.

A szétforgácsolódott mezőn új gazdálkodást valósítanak meg. A belterjességre térnek át Dabroncon. Fejlesztik a takarmánytermelést, az állattenyésztést. Baromfifarmot létesítenek, ahonnan naponta tesznek szert bevételre. A növénytermelésben pedig a szerződésesen termelt növények kerülnek előtérbe.

A jövő évi tervek lassan kikristályosodnak. Az eltelt fél év tapasztalatai azt bizonyítják, hogy reálisan, okosan gazdálkodnak így együttesen a dabronci parasztemberek. Persze, senki sem állítja, hogy ennél jobban nem mehetnének a munkák. Kezdek voltak, jövőre több tapasztalatuk lesz.

A határ is szebb lesz. Új kép foglalta el a szaggatott táj helyét. S ez az új kép gazdagabban ontja a föld termését. Azért, mert Dabroncon is géppel, s közösen dolgoznak... (N. M.)

Fiatalok!

Jelentkeztek traktoros-gépészképző iskolára

Tavaszi óta szinte folyamatosan érkeztek az újabbnál újabb típusú erő- és munkagépek a géppálmásokra. Ezekhez az új, modern mezőgazdasági gépekhez szakember szükséges. Ezért a közeli hónapokban traktoros-gépészképző iskolák nyílnak. Megyénkben Pápán nyílik traktoros-gépészképző iskola. Kiváló alkalom ez parasztfiatalok számára a szakma elsajátítására. Megyénkben mintegy háromszáz fiatal tanulhatja meg ezt a szakmát.

Felvételüket kérhetik mindazok a fiatalok, akik letöltötték katonai szolgálatukat, vagy most szerelnék le. Továbbá minden 18 éven felüli fiatal, aki szeretetet érez a

szakma iránt. A felvételi kérelmet a lakóhely szerinti legközelebbi géppálmához kell írásban benyújtani.

Az első tanfolyam november elején indul Pápán. A tanfolyam négy hónapos, ahol a hallgatók alapfokú traktoros-gépészképző képesítést kapnak.

A tanfolyam ideje alatt a hallgatók teljes ellátásban részesülnek. Az eltartott családtagok helyzetét és számát figyelembevéve, kereset-létfélt is biztosít az iskola, amely havi 300 forinttól 900 forintig terjed. Ennél jobb alkalom nem mostanában adódik a parasztfiataloknak a szakma elsajátítására.

Kincset keresnek

tát venni — ez a megrendelő, a Dudari Szentbánya utasítása.

Az örökösök mozgó gépet úgyet sem vet a körülötte sűrű-forgó emberekre, ütemesen zakatol, prűszkölve löki ki magából az iszapos „öblítővizet.” Most nincs vele sok baj, elég, ha néha-néha egy-egy könnyed mozdulattal meghúzzák az emelőkat, szabályozzák vele a fűró működését. Tóth Lajos I., Kiss P. József mégsem hagyják el a fűró mellett a berendezést egy pillanatra sem.

A fűrómester és Gyimóthy László fűrómunkás — mintha csak gondolatban olvasnának, megszólalnak: Ilyen a fűróélet! Nyáron jó, de ha jön az esős idő, járhatjuk a térdig érő sarat. Ugy kell kiemelni a csizmánkat, mert különben beutad. Télen nemegyszer befagy a berendezés. Persze nehézség nyáron is előfordul. Nemrég 150 méter mélységben bennszakadt egy három méteres magocsó. Sehogy sem sikerült kiverni. El kellett jerdíteni a fűrészt, úgy tudtak tovább haladni. Műszakokat kintlódak emiatt, le is maradtak a tervükkel, de most már behozták.

Abbahagyja a beszélgetést a fűró-
mester, a berendezéshez szalad. Nem tévedett, elérték a fél métert. „Kiépités” következik. Leállítják a motort, a torony csúcsába erősített csigán átvett kötél segítségével felhúzzák a fűrószárat. A rozsdás pléhlemezhúzó külső falára krétával írt számok tanúsága szerint már 28 fűrórud van lenn, amelyeket egyenként kell kiszemelni, hogy végül felszínre hozhassák az átfűrt szelvény mintáját. Igalommal tele percek, közben a Dudari Szentbánya geológusa is megérkezik, hiszen ezekből az 50 centiméteres rétegmintákból derül ki, helyes-e a feltevésük.

A négy ember (ennyien dolgoznak egy szaliban) ütemre mozdul, s min-

den egyes mozdulatukkal újabb csőszakaszt hoznak felszínre. Egyre több rúd fekszik kint az állványon. Végre az utolsó is kiemelik, sőt már a magocsóvet is. Kíváncsi szemek lesik, mennyit tudtak meg újból a nagy mélység felüve örszött tükörből. A várakozás izgalmas csatlódás váltja fel. Ures a cső. Újabb haditervet készítenek, Dóca József elvtárs, a vállalat igazgatója adja a jótanácsot, hogyan próbálkozzanak legközelebb.

Újból egymás után engedik a szé-
dület mélységbe a karosú csővet. Megint izgalommal várják, milyen eredménnyel jár a munkájuk. Igyekeznek, néhány napon belül be akarják fejteni a fűrészt. „Régóta” — ide-
stova három hónapja itt vannak. Ideje lesz tovább menni. Ilyen a fűró-
élet, vándorlás egyik helyről a másikra.

Folytatjuk útunkat. A köve-
kező állomás Balinka. Itt jobbra megyünk — szól a figyelmeztetés a gépkocsivezetőnek, s ha lehet még nehezebb útra értünk, mint az iménti.

Már nem messze lehetünk, a fűből kibukkan a hevenyészett vízvezetékcső. Valóban, a következő kanyar után élénk táru a fűrótorony. Az előbbinél nagyobb, 500-as berendezés, ez már 500 méter mélységig képes behatolni a mélybe. Eppen most kezdenek. Csattogva mar a földre a hosszú fűró. Most még kicsit hihetetlen, hogy néhány hét múlva már talán 400 méternél is mélyebben jár.

— Most indulunk — magyarázza Nagy Sándor fűrómester. Hányadik „munkahelye” ez már? Nem tudná megmondani. Harmadik év ebben a szakmában különösen hosszú idő, s Nagy Sándor emyi ideje járja az országot, hol itt, hol ott út tanyát. Hány falu volt már lakhelye, felsorolni is sok lenne. Inkább csak az érdekesebbeket említi. Az elsőt, a pálya kezdetét. Ezt elfelejteni sohasem lehet. 1927. májusában — éppen 16

éves volt — Karcagon kezdte, de később ott volt a hajdúszoboszlói híres melegvízfűrészek fűrészműve. Régen volt. A 16 éves újjából öszhajú, sok barázdával szántott arcú bácsi lett. Azóta sokat fejlődött: a fűrészműve, eltűntek a sok fizikai erőt követelő régi berendezések. Csak egy nem változott: szenvedélyessége, amely a szakmához kötötte.

— Nagyon szeretem ezt a mesterséget. Ha nem így lenne, régen itt hagytam volna. Nem könnyű élet. A család Hajdúszoboszlón, jó, ha két héten egyszer láthatom őket. En már hiába mennék máshova dolgozni, úgy sem találnám helyemet.

— En sem mennék máshová — vág szavába egy fiatalember — Tar Lajos, aki gumicsizmájában nesztelenül lépett be az olajos, szálkás asztallal, egy-két hevenyészve összetakolt, támla nélküli széssel berendezett mesterbódéba. A fiatalember — mint már ilyenkor történni szokott — régi emlékeket idéz: — Emlékszik, Sanyi bácsi, amikor Urkúton felvett a fűróhoz? 1954-ben volt?

Furcsa élet a fűróé. A Dunántúli Földtani Kutató Fűró Vállalat fűrótoronyai csaknem az egész Dunántúlt behálózzák. Tatabányán, Dorog környékén, Szombathely vidékén, Dudaron, Balinkán, Várpalotán, Révfülöpnön, Diósdon, s ki győzné felsorolni mind a negyvennégy munkahelyet, ahol szent, ércet és vegyes-ásványt kutatnak. 10—12-es csoportokban, egymástól és emberlaktól néhány kilométerekre káuzdenek a föld tükainak megismeréséért. S ha egyik helyen befejezték a munkát, kiszedik a csöveket, elbontják a lemezódét, a jellegzetes toronylábakat, gépkocsira rakják a berendezést, tovább mennek. A földből alig kilászó oszlop rajta néhány számjegy — állít job a természettel vívott csatájuknak.

(Miklós)